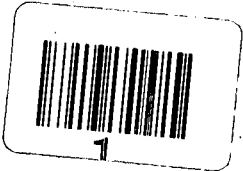

רשומות

קובץ התקנות

31 במאי 1962

1316

כ"ז באייר תשכ"ב

עמוד

1982	תקנות הכניסה לישראל (תיקון מס' 3), תשכ"ב—1962
1982	צו מדידת מים (הפקת מים במדידה), תשכ"ב—1962
1983	צו־שעת-חירום (שיעור תשלום חובה) (מס' 3) (תיקון מס' 10) (תיקון), תשכ"ב—1962
1984	צו־שעת-חירום (שיעור תשלום חובה) (מס' 3) (תיקון מס' 15), תשכ"ב—1962
1984	צו הקנייה מס' 679

מדור לשלטון מקומי

	תקנות בנין ערים (מחוז ירושלים) (חכנית לחלוקה חדשה או לאיחוד מגרשים) (תיקון), תשכ"ב—1962
1985	חוק עזר לבתיים (היטל עינוגים) (תיקון), תשכ"ב—1962
1985	חוק עזר לחדרה (אספקת מים), תשכ"ב—1962
1986	חוק עזר לחולון (מורעות ושלטים), תשכ"ב—1962
1993	חוק עזר לחיפה (היטל עינוגים) (תיקון), תשכ"ב—1962
1996	חוק עזר לתל-אביב-יפו (תיקון חוקי עזר), תשכ"ב—1962
1997	חוק עזר לאור-יהודה (היטל עינוגים) (תיקון), תשכ"ב—1962
1999	חוק עזר לאזור (אספקת מים) (תיקון), תשכ"ב—1962
2000	חוק עזר לגבעת-שמואל (רשיונות לאופניים) (תיקון), תשכ"ב—1962
2001	חוק עזר לקרית-ביאליק (העמדת רכב וחנייתו), תשכ"ב—1962
2002	תיקון סעיפות

חוק הכניסה לישראל, תשי"ב—1952

תקנות בדבר הכניסה לישראל

בתוקף סמכותי לפי סעיף 14 לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב—1952¹, אני מתקין תקנות אלה:

1. בפרט 6 לתוספת לתקנות הכניסה לישראל, תשט"ו—1955² (להלן — התוספת), במקום „הלווטיה (שוויץ)“ יבוא „הלווטיה (שווייץ) וליכטנשטיין“.
2. בנספח א' לתוספת יווסף „ליכטנשטיין“.
3. לתקנות אלה ייקרא „תקנות הכניסה לישראל (תיקון מס' 3), תשכ"ב—1962“.

תיקון פרט 6 לתוספת

תיקון נספח א' לתוספת

חשם

חיים משה שפירא
שר הפנים

ז' באייר תשכ"ב (11 במאי 1962)
(חמ 70822)

¹ ס"ח 111, תשי"ב, עמ' 354.
² ק"ח 552, תשט"ו, עמ' 6; ק"ח 1218, תשכ"ב, עמ' 253.

חוק מדידת מים, תשט"ו—1955

צו בדבר הפקת מים במדידה

בתוקף סמכותי לפי סעיף 4 לחוק מדידת מים, תשט"ו—1955¹, אני מצווה לאמור:

1. בצו זה — „מפיק“ — מי שמפיק מים כדין ממקור מים ומשתמש במים לצרכיו או תאגיד המפיק מים ומחלקם בין חבריו.
2. מפיק יתקין מדי-מים בהתאם לתכנית שתאושר או תוכן על ידי הנציב.
3. כל מפיק יגיש לנציב, תוך 30 יום מיום שנדרש לכך על ידי, הצעת תכנית התקנה שתיערך על פי מיפרט שאפשר להשיגו בנציבות המים.
4. הנציב רשאי לאשר את תכנית ההתקנה, בשלמותה או שלב מסויים ממנה — בשינויים או בלי שינויים — או לדרוש ממפיק שיגיש לו, תוך מועד שיקבע, תכנית התקנה אחרת בהתאם להנחיותיו.
5. הודעה על אישור תכנית ההתקנה, תישלח למפיק על ידי הנציב.
6. לא הגיש מפיק תכנית התקנה לפי סעיף 4, רשאי הנציב להכין תכנית התקנה עבור אותו מפיק ולהטיל עליו את ביצועה.
7. (א) אושרה תכנית התקנה לפי סעיף 5 או הוטל ביצועה לפי סעיף 7, יתקין המפיק החל מתאריך שנקבע בהחלטת הנציב, מדי-מים בכמות, באופן, בשלבים ובכל המקומות שצויינו בה.

הנדרות

התקנת מדי-מים

הצעת תכנית התקנה

החלטה על אישור

הודעה על אישור

הכנת תכנית התקנה

ביצוע תכנית התקנה

¹ ס"ח 182, תשט"ו, עמ' 82.

(ב) לא יבצע מפק תכנית התקנה שלא בהתאם לפרטים שבה, אלא לפי היתר מאת הנציב.

8. אישר הנציב שלב התקנה אחד של תכנית התקנה או שלבים מסויימים שבה, יאשר את שלבי ההתקנה הנותרים לפחות חמישה עשר יום לפני תחילת תקפם.
9. רצה מפק שיינתן לו היתר להארכת מועד מהמועדים שנקבעו בתכנית ההתקנה, יגיש בקשה לנציב לפחות 30 יום לפני תום המועד האמור.
10. הנציב או שליחיו רשאים להיכנס בכל זמן סביר לכל מקום בו מתקנים או עומדים להתקין מדמים לפי תכנית ההתקנה.
11. (א) מפק חייב להגיש לנציב תסקיר על ביצוע תכנית ההתקנה במועדים ובהתאם למיפרט שייקבעו על ידי הנציב.
(ב) הנציב רשאי לדרוש פרטים נוספים על אלה שבמיפרט.
12. מפק חייב להשיב על כל פרט שנדרש על ידי הנציב למסרו, לפי סעיף 4 או לפי סעיף 11, תשובה מלאה ונכונה.
13. תכניות, בקשות ותסקירים שיש להגישם לנציב לפי צו זה יופנו אל המדור למדידת מים שבנציבות המים, ירושלים, ת.ד. 1475.
14. הוראות צו זה באות להוסיף להוראות דין אחר, ולא לגרוע מהן.
15. לצו זה ייקרא „צו מדידת מים (הפקת מים במדידה), תשכ"ב—1962".

משה דיין
שר החקלאות

י' באייר תשכ"ב (10 במאי 1962)
(חמ 73736)

תקנות שעת-חירום (תשלומי חובה), תשי"ח—1958

צו בדבר קביעת שיעור היטל ואופן חישובו

בתוקף סמכותי לפי תקנה 2 לתקנות שעת-חירום (תשלומי חובה), תשי"ח—1958,¹ אני מצווה לאמור:

1. בסעיף 5 לצו-שעת-חירום (שיעור תשלום חובה) (מס' 3) (תיקון מס' 10), תשכ"ב—1962,² ייוסף „ושל סעיף 3 לצו זה, לגבי פרט 29, היא ביום ד' באדר א' תשכ"ב (11 בפברואר 1962)“.
2. לצו זה ייקרא „צו-שעת-חירום (שיעור תשלום חובה) (מס' 3) (תיקון מס' 10) (השם (תיקון), תשכ"ב—1962“.

פנחס ספיר
שר המסחר והתעשיה

י"א באייר תשכ"ב (15 במאי 1962)
(חמ 74043)

¹ ס"ח 208, תשי"ט, עמ' 18; ס"ח 386, תשכ"א, עמ' 62.
² ק"ח 1283, תשכ"ב, עמ' 1583.

תקנות שעת-חירום (תשלומי חובה), תשי"ח — 1958

צו בדבר קביעת שיעור היטל ואופן חישובו

בתוקף סמכותי לפי תקנה 2 לתקנות שעת-חירום (תשלומי חובה), תשי"ח—1958¹,

אני מצווה לאמור:

1. בתוספת הראשונה לצרשעת-חירום (שיעור תשלום חובה) (מס' 3), תשי"ח—1958², בחלק א' —

(1) במקום פרטים 25³ ו-25א⁴ יבוא:

25. חלקי רדיו הנועדים למקלטי רדיו — למען הסדרת הביקוש או התצרוכת — מיום ז' באדר א' תשכ"ב (11 בפברואר 1962) עד יום כ"ז באייר תשכ"ב (31 במאי 1962)

25א. רמקולים — למען הסדרת הביקוש או התצרוכת — מיום ז' באדר א' תשכ"ב (11 בפברואר 1962) עד יום כ"ז באייר תשכ"ב (31 במאי 1962)

(2) פרט 81⁵ — בטל.

2. תחילתה של פסקה (2) לסעיף 1 לצו זה היא ביום כ"ז באדר ב' תשכ"ב (2 באפריל 1962).

3. לצו זה ייקרא „צרשעת-חירום (שיעור תשלום חובה) (מס' 3) (תיקון מס' 15), תשכ"ב—1962“.

פ נ ח ס ס פ י ר

ט"ז באייר תשכ"ב (20 במאי 1962)

שר המסחר והתעשייה

(חמ 74043)

¹ ס"ח 268, תשי"ט, עמ' 18 ; ס"ח 356, תשכ"ב, עמ' 56.
² ק"ת 772, תשי"ח, עמ' 776.
³ ק"ת 889, תשי"ט, עמ' 1130.
⁴ ק"ת 891, תשי"ט, עמ' 1138.
⁵ ק"ת 1011, תש"ד, עמ' 1115 ; ק"ת 1276, תשכ"ב, עמ' 1484.

פקודת המסחר עם האויב, 1939

צו הקנייה מס' 679

בתוקף סמכויותיו של שר האוצר לפי סעיף 9(1) (ב) לפקודת המסחר עם האויב,

1939¹, הסעיפים 14 (א) ו-27 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948², שהועברו אלי ובתוקף שאר סמכויות אני מצווה לאמור:

1. צו הקנייה מס' 42 מיום 22.8.41, שפורסם בעתון הרשמי מס' 1127 מיום 28.8.41 יבוטל במידה שהוא חל על 232 מתוך 768 חלקים מרכושו של שם טוב בן משה בן שם טוב שלטיאל מסלונקי, באשר החלקים הנ"ל מגיעים למשה שם טוב שלטיאל לפי צו ירושה (מס' סידורי 31).

2. צו הקנייה מס' 54 מיום 25.3.42, שפורסם בעתון הרשמי מס' 1183 מיום 2.4.1942 יבוטל במידה שהוא חל על רכושו של זליג ריטרמן מקרקוב (מס' סידורי 71).

3. תחילתו של צו זה היא ביום ט"ז באייר תשכ"ב (20 במאי 1962).

יהודה קורט-שן

ט"ז באייר תשכ"ב (20 במאי 1962)

הממונה על רכוש האויב

(חמ 72010)

¹ ע"ר 1930, חוס' 1 מס' 923, עמ' 79.
² ע"ר תש"ח, חוס' א' מס' 2, עמ' 1.

פקודת בנין ערים, 1936

תקנות בדבר תכנית לחלוקה חדשה או לאיחוד מגרשים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 5 לפקודת בנין ערים, 1936¹, מתקינה הועדה המחוזית לבניה ולתכנון עיר, מחוז ירושלים, תקנות אלה:

החלפת
תקנה 10

1. במקום תקנה 10 לתקנות בנין ערים (מחוז ירושלים) (תכנית לחלוקה חדשה או לאיחוד מגרשים), תשי"ט—1959², יבוא:

„מסירת הטופס 10. בעל מגרש ימלא את הטופס שקיבל וימסרנו לוועדה המקומית תוך שלושים יום מיום קבלתו, והיא תעבירנו לוועדה המחוזית“.

2. לתקנות אלה ייקרא „תקנות בנין ערים (מחוז ירושלים) (תכנית לחלוקה חדשה או לאיחוד מגרשים) (תיקון), תשכ"ב—1962“.

ש. ב. י ש ע י ה

נתאשר.

יושב ראש הועדה המחוזית לבניה ולתכנון עיר

ט' באייר תשכ"ב (13 במאי 1962)

מחוז ירושלים

(חמ 78519)

חיים משה שפירא

שר הפנים

¹ ע"ר 1936, תוס' 1 מס' 589, עמ' 153; ס"ח 231, תשי"ז, עמ' 135.
² ק"ח 858, תשי"ט, עמ' 512.

פקודת העיריות, 1934

חוק עזר לבתים בדבר היטל עיגוגים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 99 לפקודת העיריות, 1934¹, מתקינה מועצת עיריית בתים חוק עזר זה:

1. בתוספת לחוק עזר לבתים (היטל עיגוגים), תשי"ז—1950², בסעיף 1, במקום סעיף קטן (ב) יבוא:

„(ב) לכל עיגוג חוץ מתיאטרון, אופרה וקונצרט:

שיעור ההיטל

כרטיס שמחיר
באגורות

16.5 אגורות

עד 40.8

27 אגורות

למעלה מ-40.8 עד 52.8

85% ממחיר הכרטיס, ובלבד ש-7.5 אגור

למעלה מ-52.8

רות יהיו פטורות מהיטל“.

2. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לבתים (היטל עיגוגים) (תיקון), תשכ"ב—1962“.

דוד בן-ארי

נתאשר.

ראש עיריית בתים

י"ב בניסן תשכ"ב (16 באפריל 1962)

(חמ 81397)

חיים משה שפירא

שר הפנים

¹ ע"ר 1934, תוס' 1 מס' 414, עמ' 1.
² ק"ח 74, תשי"ז, עמ' 587; ק"ח 845, תשי"ט, עמ' 338.

פקודת העיריות, 1934

חוק עזר לחדרה בדבר אספקת מים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 99 לפקודת העיריות, 1934¹, מתקינה מועצת עיריית חדרה

חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

„אביזרים” — ברזים, צינורות, מגופים, שסתומים, מסננים, תעלות, סכרים ותאי בקורת;
„חדר” — בבנין מגורים — חדר כרשום בלוח השומה; בבנין אחר — חדר ששטח רצפתו אינו עולה על 25 מטר מרובע; שטח נוסף של 25 מטר מרובע או חלק מזה, דינו כדין חדר נוסף;

„לוח השומה” — לוח השומה העומד בתקפו לפי הפקודה;

„מדמים” — מכשיר שהותקן ברשת פרטית לשם מדידתה או קביעתה של כמות המים המסופקים לנכס;

„המועצה” — מועצת העיריה;

„המנהל” — מנהל מחלקת המים של העיריה, לרבות אדם שנתמנה לענין חוק עזר זה על ידי המועצה למלא את תפקידי המנהל, כולם או מקצתם;

„מפעל מים” — באר, בריכה, מנהרה, תעלה, סכר, קידוח, מוביל, צינור, מנוע, משאבה וכן כל מבנה, מיתקן או ציוד אחר, המשמשים או המיועדים לשמש לשאיבת מים, לאגירתם, להעברתם, לאספקתם או להסדרתם, למעט רשת פרטית;

„נכס” — בנין, קרקע תפוסה, אדמת בנין או אדמה חקלאית כמשמעותם בסעיף 101 (א) לפקודה;

„נפח בנין” — כמשמעותו בסעיף 1 לחוק עזר לרעדה המחוזית לבניה ולתכנון עיר, מחוז חיפה (פיקוח על בנינים והקמתם בשטחי תכנון עיר של מחוז חיפה), תשכ”א—1961²;
„עיריה” — עיריית חדרה;

„צרכי בית” — תצרוכת בנ”אדם, כביסה במשק בית, שטיפה וניקוי של בית מגורים או משרד, בין שהותקן בהם ברז ובין שלא הותקן, למעט הצרכים שאינם בגדר צרכי בית לפי סעיף 16 לפקודת העיריות (ביוב, תיעול ומים), 1936³;

„צרכן” — מי שרשום בלוח השומה כמחזיק בנכס וכן מי שמחזיק ברשת פרטית, בכולה או במקצתה;

„רשת פרטית” — אביזר, דוד אגירה, מיתקן להגברת לחץ, לויסות, לחימום או לפיזור וכן כל מיתקן או מכשיר אחר כיוצא באלה, למעט מדמים, המצוי בנכס והמשמש או המיועד לשמש לאספקת מים לנכס.

2. (א) חיבור רשת פרטית למפעל מים, הרחבת החיבור, פירוקו או התקנתו מחדש לא ייעשו אלא על ידי המנהל.

(ב) בעל נכס או המחזיק בו הרוצה בחיבור רשת פרטית למפעל המים, הרחבת החיבור, פירוקו או התקנתו מחדש, יגיש למנהל בקשה בכתב בצירוף תכנית של אותה רשת.

(ג) בעד חיבור, הרחבת חיבור, פירוקו או התקנתו מחדש לפי סעיף זה ישלם המבקש לעיריה מראש אגרה בשיעור שנקבע בתוספת, אולם בחיבור העולה על 2” ישלם המבקש הוצאות לפי חשבון שהגיש המנהל.

חיבור למפעל
מים

¹ ע”ר 1884, תוס’ 1 מס’ 414, עמ’ 1.

² ק”ת 1149, תשכ”א, עמ’ 1800.

³ ע”ר 1886, תוס’ 1 מס’ 560, עמ’ 1.

(ד) בעד הנחת קו מים זמני ישלם המבקש לעירייה מראש הוצאות לפי חשבון שה-
גיש המנהל.

3. (א) לא יתקין אדם רשת פרטית, לא ישנה רשת פרטית קיימת, לא יסירנה ולא יטפל
בה בדרך אחרת, פרט לצורך תיקונים דחופים הדרושים לזוורמה מים סדירה, אלא לפי היתר
בכתב מאת המנהל.

(ב) בקשה להיתר לפי סעיף קטן (א) תוגש בכתב בצירוף תכנית הרשת המוצעת,
או תכנית השינוי או התיקון, הכל לפי הענין.

(ג) התקנת רשת פרטית, שינויה או תיקונה ייעשו על ידי מבקש ההיתר ועל
חשבונו.

(ד) הרשת הפרטית תוחזק במצב תקין על ידי הצרכן ועל חשבונו, להנחת דעתו
של המנהל.

(ה) בעל נכס או צרכן רשאי לבקש בכתב מאת המנהל כי תיערך בדיקה של הרשת
הפרטית, כולה או מקצתה, שהותקנה בנכס והמנהל ימלא בקשה זו; בעד בדיקה כאמור
תשולם לעירייה אגרה בשיעור שנקבע בתוספת.

(ו) לא ישתמש אדם לצורך התקנת רשת פרטית, תיקונה או שינויה, אלא באביזרים
שמידותיהם, סוגיהם וטיבם נקבעו על ידי המנהל.

(ז) המנהל רשאי להורות על החלפת האביזרים שנקבעו על ידיו כאמור בסעיף
קטן (ו) באביזרים אחרים; הורה המנהל כאמור, לא יחולו הוצאות ההחלפה על הצרכן, אלא
אם כן האביזר שיש להחליפו לא היה במצב תקין, או מנע את פעולתו התקינה של מד-מים
או אביזר, או גרם להפרעות באספקת המים, לבזבזם או לזיהומם.

4. (א) בעל נכס הגובל קטע רחוב שבו הניחה העירייה צינור מים, ישלם לעירייה אגרת
הנחת צינורות מים בשיעור שנקבע בתוספת.

(ב) אגרת הנחת צינורות מים תשולם עם הגשת הבקשה לפי סעיף 2 (ב).

(ג) בעל נכס, שבו קיימת כבר רשת פרטית מחוברת למפעל מים, שהגיש בקשה
להגדלת נפח הבניין או לבניית בנין חדש, ישלם לפני מהן ההיתר לפי פקודת בנין ערים,
1936⁴, אגרת הנחת צינור מים בשיעור שנקבע בתוספת, לגבי הבניה שבעדה ניתן ההיתר
כאמור.

5. (א) המנהל רשאי להתקין מד-מים בכל נכס שלו מספקים או עומדים לספק מים,
ובשעת הצורך רשאי הוא לבדוק, לתקן, להחליפו או להסירו.

(ב) מד-המים הוא רכוש העירייה.

(ג) לא יותקן מד-מים, לא ייבדק, לא יתוקן, לא יוחלף ולא יוסר אלא על ידי המנהל.

(ד) צרכן ישלם לעירייה אגרת מד-מים הכוללת את הוצאות מד-המים והתקנתו
בשיעורים שנקבעו בתוספת, אולם לגבי מד-מים שקטרו עולה על "2" ישלם הצרכן הוצאות
לפי חשבון שהגיש המנהל.

(ה) בעד שימוש במד-מים, בדיקתו השגרתית אחת לשנתיים, תיקונו והחלפתו מחמת
התבלות ישלם הצרכן לעירייה אגרה בשיעור שנקבע בתוספת.

(ו) צרכן יהיה אחראי לכל נזק שייגרם למד-המים או לאבדנו, מלבד אם נגרם הנזק
באשמתו של אחד מעובדי העירייה בעת מילוי תפקידו.

(ז) צרכן שיש לו יסוד לחשוש שמד-המים אינו פועל כהלכה, רשאי לדרוש שמד-
המים ייבדק על ידי המנהל; בעד בדיקת מד-המים כאמור, ישלם הצרכן לעירייה מראש אגרת
בדיקה בשיעור שנקבע בתוספת; האגרה תוחזר אם העלתה הבדיקה שמד-המים היה פגום.

⁴ ע"ר 1036, תוס' 1 ס' 580, עמ' 153.

רשת פרטית

אגרת הנחת
צינורות מים

התקנת
מד-מים

6. (א) בעד אספקת מים לנכס בו לא הותקן מדמים ישלם צרכן לעירייה אגרת מים בשיעור שנקבע בתוספת.

(ב) הותקן מדמים, ישלם הצרכן לעירייה בעד אספקת מים אגרת מים בשיעור שנקבע בתוספת, לפי כמות המים שנרשמה על ידי מד-המים.

(ג) מצא המנהל כי מד-המים לא פעל כהלכה במשך תקופה מסויימת, רשאי הוא לחייב או לזכות את הצרכן בתשלום בעד כמות המים שנקבעה לפי התצורות הממוצעת במשך שני החדשים שקדמו לאותה תקופה ובמשך שני החדשים שלאחריה, או לפי התצורות של התקופה המקבילה בשנה הקודמת, כפי שימצא לנכון.

(ד) מצא המנהל כי מד-המים אינו מדויק ברישום כמות המים, רשאי הוא לפי מיטב הערכתו לחייב את הצרכן בתשלום בעד כמות המים שמד-המים רשם אותה בתוספת או בהפחתת ההפרש הנובע מאי דיוקו.

(ה) משמש מדמים אחד נכס המוחזק על ידי צרכנים אחדים, רשאי המנהל מיוזמתו הוא, וחייב הוא לפי בקשת אחד הצרכנים, להורות על חלוקת האגרות או כל תשלום אחר המגיע לפי חוק עזר זה בין אותם הצרכנים. באופן שכל צרכן ישלם אותו חלק מהאגרות והתשלומים האמורים בהתאם ליחס שבין החדרים המוחזקים על ידיו ובין המספר הכולל של החדרים שמד-המים משמש אותם, כן רשאי המנהל להורות על חלוקה אחרת של התשלומים בין הצרכנים על פי הסכם בכתב של כל הצרכנים.

(ו) משמש מדמים אחד נכס המוחזק על ידי צרכנים אחדים, המשתמשים בו מקצתם למגורים ומקצתם לצרכים אחרים, רשאי המנהל להעריך את חלקו של כל אחד מהצרכנים בכמות המים, שנרשמה על ידי מד-המים, ואגרת המים תשולם על ידי כל צרכן כזה בהתאם לכך.

(ז) הורכבו מדמים דירתיים לכל הצרכנים וכן מדמים כללי לכל הנכס, והיה הפרש ברישום ביניהם, יחולק ההפרש באופן שווה בין כל הצרכנים, אלא אם כן הגיעו כל הצרכנים להסכם בכתב עם המנהל על אופן חלוקה אחר.

7. (א) העירייה רשאית באישור שר הפנים להתקשר עם צרכן בחוזה מיוחד לאספקת מים ולקבוע בו תנאים.

אספקת מים
לפי חוזה

(ב) היתה סתירה בין תנאי החוזה ובין הוראות חוק עזר זה, יחולו תנאי החוזה.

8. באישור המועצה רשאי ראש העירייה לחייב צרכן להפקיד בקופת העירייה פקדון כפי שיקבע להבטחת תשלום האגרות לפי חוק עזר זה או דמי נזק עקב אבדן מד-המים או קלקולו ולגבות מתוכו — בלי לפגוע בדרכי גביה אחרות — כל סכום המגיע מאת הצרכן כאגרה או כדמי נזק כאמור.

פקדונות

9. (א) אגרת מים תשולם מראש, במועד שנקבע לשילום הארנונה הכללית לפי הפקד דה, אולם אם היתה אספקת המים לפי מדמים, תשולם האגרה תוך שבעה ימים מתאריך מסירת הדרישה לכך מאת העירייה.

מועד התשלום

(ב) בעד אספקת מים לבניה תשולם עם מתן הרשיון לאותה בניה, אגרה בשיעור שנקבע בתוספת, אולם אם לא התחילו בבניה ורשיון הבניה הוחזר או פקע, רשאי גזבר העירייה להחזיר חלק מהאגרה שלא יעלה על 80% מהסכום ששולם כאמור, אם נתבקש לכך תוך שלוש שנים מיום מתן הרשיון.

(ג) האגרות או התשלומים האחרים שלא נקבע להם בסעיף זה מועד לשילומם, ישולמו תוך 14 יום מתאריך מסירת הדרישה לכך מאת העירייה.

10. נתעוררה שאלה בדבר סכום ההוצאות המגיע לפי חוק עזר זה, יכריע המנהל באישור בכתב.

אישור סכום
ההוצאות

11. המועצה רשאית להפחית כל אגרה או תשלום אחר המגיעים לפי חוק עזר זה, או לוותר עליהם, מתוך התחשבות במצבו החמרי של החייב בהם, או אם החייב בהם הוא מוסד צדקה, דת, חינוך, תרבות, אמנות או ספורט.

ניתוק החיבור

12. (א) צרכן שלא סילק במועד הקבוע את הסכומים שהוא חייב בהם לפי חוק עזר זה, או שבזבז מים, השתמש בהם לרעה, זיהםם או פגע בהם בצורה אחרת, או שפגע במדמים, רשאי המנהל להתרות בו בכתב.

(ב) לא שעה הצרכן להתראה, רשאי המנהל, כתום 5 ימים מיום מסירת ההתראה, לנתק את החיבור בין אותו חלק של הרשת הפרטית אשר בהחזקתו של הצרכן ובין יתר חלקי הרשת הפרטית או מפעל המים.

(ג) רשת פרטית שחוברה למפעל מים בניגוד לסעיף 2, או שחיבורה חודש בניגוד לסעיף 17, רשאי המנהל בכל עת לנתק את החיבור.

(ד) חיבור שנותק לפי סעיף קטן (ב) או (ג) לא יחודש אלא לאחר תשלום כל הסכר מים המגיעים מהצרכן כאמור, או לאחר תיקון הדברים הטעונים תיקון, כדי למנוע פגיעה במים או במדמים כאמור, הכל לפי הענין; בעד חידוש חיבור שנותק לפי סעיף קטן (ב) תשולם אגרת חידוש חיבור בשיעור שנקבע בתוספת.

הפסקת
אספקת מים

13. (א) בשעת חירום, או במקרה של צורך דחוף בתיקונים במפעל המים או ברשת הפרטית, רשאי המנהל, במידת הצורך, לנתק, לעכב או להפסיק את אספקת המים, כולה או מקצתה.

(ב) השימוש בסמכויות לפי סעיף קטן (א) אינו פוטר צרכן מתשלום האגרות והתשלומים האחרים שהוא חייב בהם לפי חוק עזר זה.

(ג) חלפה הסיבה לניתוק, לעיכוב או להפסקת אספקת המים כאמור בסעיף קטן (א), חייב המנהל לבצע מיד את חיבור הרשת הפרטית שנותק.

רשות כניסה

14. (א) המנהל, או כל מי שהורשה על ידיו, רשאי להיכנס לכל נכס בכל זמן סביר, על מנת —

- (1) להתקין, לבדוק, לתקן, לשנות, להחליף, למסור או למדוד מדמים, צינור או אביזרים או כיוצא בהם או לעשות כל מעשה אחר שבנסיבות נחוץ לעשותו;
- (2) לבדוק אם היה בזבז, שימוש לרעה או זיהום של מים, או פגיעה אחרת במים, או לברר את כמות המים שסופקה לצרכן;
- (3) למסור כל חשבון או לגבות כל אגרה או תשלום אחר לפי חוק עזר זה;
- (4) לנתק חיבור או לנתק, לעכב או להפסיק אספקת מים לפי סעיף 12 או 13;
- (5) לבדוק אם קיימו הוראות חוק עזר זה;
- (6) לעשות כל מעשה אחר שהוא רשאי לעשותו לפי חוק עזר זה.

(ב) לא יעכב אדם ולא יפריע למנהל, או למי שהורשה על ידיו, מהשתמש בסמכויותיו לפי סעיף קטן (א).

שימוש במים

15. (א) לא יבזבז אדם ולא יגרום או ירשה שאחר יבזבז מים שברשותו.

(ב) לא ישתמש אדם במים ולא יגרום או ירשה שאחר ישתמש במים שברשותו אלא לצרכי בית או למטרה אחרת שקבע המנהל.

(ג) לא ישתמש אדם במים לצרכי מיוג אוויר אלא לפי היתר מאת המנהל ובהתאם לתנאי ההיתר.

(ד) לא ירחץ אדם במפעל מים ולא יכבס בו, לא יכניס לתוכו ולא יגרום ולא ירשה להכניס לתוכו בעל חיים או חפץ ולא יעשה בו כל מעשה העלול לגרום לזוהמה או להפרעה באספקת מים.

(ה) לא יחבר אדם מערכת מי שתיה למערכות של מים דלוחים, מל שופכין, מי תעשייה כימית או כיוצא בזה.

(ו) לא ינצל אדם את לחץ המים לפעולות הרמה, ערבול או כיוצא בזה.

(ז) לא ישתמש אדם במים לצרכי השקאה ולא יגרום ולא ירשה שאחר ישתמש במים שברשותו לצרכי השקאה אלא בשעות שייקבעו על ידי המנהל בהודעה שתפורסם בתחום העיריה.

(ח) לא יפתח אדם ולא יסגור שלא כדין כל אבזור השייך למפעל מים.

(ט) לא יפתח אדם ברז שריפה אלא לצורך כיבוי שריפה.

(י) לא יפתח אדם, פרט לעובד עיריה במילוי תפקידו, ברז המיועד להשקאת נטיות ציבוריות.

16. לא ימכור אדם מים ולא יעביר אותם לרשות אדם אחר, פרט לאדם שנותקה, עוכבה או הופסקה לו אספקת המים לפי סעיף 13, אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.

17. (א) חיבור של רשת פרטית, שנותק לפי הוראות חוק עזר זה, לא יחדש אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.

(ב) חיבור של רשת פרטית שחודש ללא היתר מאת המנהל כאמור בסעיף קטן (א), רואים אותו כמחדש על ידי הצרכן כל עוד לא הוכח ההיפך.

18. לא יפתח אדם ולא יקיים בור שופכין, בור זבל או מקום מזוהם אחר סמוך למפעל מים.

19. (א) ראש העיריה או מי שהוסמך על ידי (להלן — ראש העיריה) רשאי לחייב, בדרישה בכתב, כל צרכן או בעל של רשת פרטית או של חלק ממנה, או כל בעל או מחזיק של נכס תוך זמן שנקבע בדרישה, לתקן או לסלק כל מפגע שעלול לפגוע באספקת מים סדירה.

(ב) מי שקיבל דרישה כאמור חייב למלא אחריה.

(ג) לא מילא מי שנדרש לכך אחרי דרישת ראש העיריה כאמור בסעיף קטן (א), רשאית העיריה לבצע את העבודה במקומו ולגבות ממנו את הוצאות הביצוע.

20. מסירת הודעה, דרישה, חשבון או מסמך אחר לפי חוק עזר זה, תהא כדין אם נמסרו לידי האדם שאליו הם מכוונים או נמסרו במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה לידי אחד מבני משפחתו הבוגרים, או לידי אדם בוגר העובד או המועסק שם, או נשלחו בדואר במכתב רשום הערוך אל אותו אדם לפי מענו במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה, או הוצגו במקום בולט על הנכס הנדון במסמך.

21. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס 500 לירות, ובמקרה של עבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף 20 לירות בעד כל יום שבו נמשכת העבירה אחרי הרשעתו בדיון או אחרי שנמסרה לו הודעה בכתב מאת ראש העיריה.

22. חוק עזר לחדרה (אספקת מים), תשכ"א—1960⁵ — בטל.

23. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לחדרה (אספקת מים), תשכ"ב—1962“.

מכירת מים
והעברתם

חידוש חיבור
שנותק

שמירה בפני
זיהום

דרישת
תיקונים

מסירת
מסמכים

ענשים

ביטול

השם

⁵ פ"ת 1078, תשכ"א, עמ' 399.

תוספת

האגרה בלירות

1. אגרת חיבור רשת פרטית (סעיף 2 (ג)) —
לכל חיבור, הרחבתו, פירוקו והתקנתו מחדש כשהצינור הוא בעל קוטר —
עד 1" 40.—
למעלה מ"1 עד 1½" 60.—
למעלה מ"1½ עד 2" 75.—
2. אגרת בדיקה של רשת פרטית (סעיף 3 (ה)) 5.—
3. אגרת הנחת צינורות (סעיף 4 (א) ו" (ג)) —
לכל מ"ר משטח הנכס
לכל מ"ק מנפח הבנין
0.40
0.35

כשאינו מיתקן מוכן להתקנת מדמים	כשיש מיתקן מוכן להתקנת מדמים	אגרת מדמים (סעיף 5 (ד)) מדמים שקטרו —
110	60	עד ¾"
110	70	1"
170	90	1½"
200	125	2"

האגרה בלירות

5. אגרת שימוש במדמים, בדיקתו השגרתית, תיקונו והחלפתו
(סעיף 5 (ה)) — לחודש 1.—
6. אגרת בדיקת מדמים (סעיף 5 (ז)) 7.50
7. אגרת מים (סעיף 6)
(א) במקום שלא הותקן מדמים — לחודש — (סעיף 6 (א)) —
(1) דירה — לחודש ראשון 1.50
לכל חדר נוסף 1.—
(2) משרדים או מרפאות — לכל חדר 2.50
(3) חנות 3.—
(4) מסעדה, בית קפה או מזנון 8.—
(5) קיוסק לגזון 3.—
(6) בית חרושת או בית מלאכה —
לכל מ"ר של בנין או סככה — לכל קומה 0.10
(7) רפת — לכל סוס, גמל, פרה, פר 0.50
לכל ראש צאן 0.25
(8) לול — לכל עוף 0.15
(9) חצר או גינה — ששטחן —
עד 100 מ"ר 0.35
לכל 100 מ"ר נוספים או חלק מהם תוספת של 0.35

(ב) במקום שהותקן מד"מים (סעיף 6 (ב)) —

(1) לתצרוכת ביתית — לחודש —

עד 10 מ"ק הראשונים	1.20
ל-6 מ"ק נוספים, לכל מ"ק	0.20
לכל מ"ק מעל 16 מ"ק	0.30

(2) לגינות מעובדות — בתקופה שבין 1 באפריל

עד 31 באוקטובר —	
עד 8 מ"ק לחודש —	
ל-100 מ"ר או חלק מהם — לכל מ"ק	0.07
לכל מ"ק נוסף	0.10

(3) לשימוש חקלאי —

עד 800 מ"ק לשנה לדונם — לכל מ"ק	0.07
לכל מ"ק נוסף על 800 מ"ק לשנה לדונם	0.10

(4) לתעשייה ומלאכה — לחודש —

עד 10 מ"ק הראשונים	2.00
לכל מ"ק נוסף	0.10

(5) לבתי-עסק, משרדים ומחסנים — לחודש —

עד 10 מ"ק הראשונים	2.—
לכל מ"ק נוסף	0.20

8. אגרת מים לבניה (סעיף 9 (ב)) —

לכל מ"ק מנפח הבנין	
וכן לכל מ"ק מים (בהגבלה של 4 מ"ק מים לכל מ"ק	
מנפח הבנין)	0.12
לכל מ"ק נוסף	0.18

9. אגרת חידוש חיבור (סעיף 12 (ד)) 7.50

נתאשר.

יצחק וידרקר
ראש עיריית חדרה

י"ז באדר ב' תשכ"ב (23 במרס 1962)
(חמ 874215)

חיים משה שפירא
שר הפנים

פקודת העיריות, 1934

חוק עזר לחולון בדבר מודעות ושלטים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 99 לפקודת העיריות, 1934¹, מתקינה מועצת עירית חולון

חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

„העיריה“ — עירית חולון;

„ראש העיריה“ — לרבות אדם שהוסמך על ידי בכתב;

„פרסום“ — הודעת דבר לרבים במסירת תכנון בכתב או בדפוס, דרך הדבקה, הצגה או הפצה או במסירת תכנון דרך הארה, הסרטה, צביעה, חריטה, שידור או הקלטה או כיוצא באלה;

„מודעה“ — הודעה שפורסמה;

„שלט“ — מודעה הכוללת שמו של אדם או שמו או טיבו של עסק או של מקצוע, או כל צירוף של אלה;

„הצגה“ — קביעת שלט במקום מגורים, במשרד או במקום עסק;

„לוח מודעות“ — לוח מודעות שהוקם על ידי העיריה לשם הדבקת מודעות או מקום אחר שיחדה המועצה למטרה זו.

מודעה ושלט
סעונים רשיון

2. (א) לא יפרסם אדם מודעה ולא יציג שלט בחחום העיריה, אלא לפי רשיון מאת ראש העיריה ובהתאם לתנאי הרשיון ולא אלא אם המודעה או השלט כתובים עברית בלבד או בחלקם עברית ובחלקם לועזית והעברית תופסת לא פחות משני שלישים משטח המודעה או השלט, ואת חלקו העליון, והאותיות העבריות גדולות מהלועזיות.

(ב) ראש העיריה רשאי —

(1) להתנות תנאים ברשיון בעת נתינתו;

(2) לסרב לתת רשיון.

(ג) לא יינתן רשיון אם יש בפרסום המודעה או בהצגת השלט משום עבירה על הוראות חוק עזר זה או כל דין אחר.

(ד) מודעה תפורסם במקום ובצורה שנקבעו ברשיון.

(ה) כל מפורסם מודעה ימציא לראש העיריה, לפי דרישתו, חמישה עותקים ללא

תשלום.

(ו) מודעה המתפרסמת דרך הדבקה בלוח מודעות תהיה במידה ובצורה שנקבעו

בתוספת הראשונה.

(ז) תקפו של רשיון להצגת שלט הוא עד 31 בדצמבר של השנה שבה ניתן.

אגרות

3. (א) ראש העיריה יגבה אגרה בשיעור הנקוב בתוספת השניה.

(ב) אגרת מודעה תשולם על ידי מפורסם המודעה או על ידי מי שגרם לפרסומה.

(ג) אגרת מודעה דרך הסרטה בקולנוע תשולם על ידי בעל הקולנוע או מנהלו.

(ד) אגרת שלט תשולם על ידי מציג השלט או על ידי מי שגרם להצגתו.

(ה) ראש העיריה רשאי לפטור אדם או מוסד מתשלום האגרה, כולה או מקצתה.

¹ ע"ר 1934, תוס' 1 מס' 414, עמ' 1.

4. הוראות חוק עזר זה אינן חלות על —

(1) מודעות ושלטים של הממשלה, של בתי-המשפט או של העיריה;

(2) שלט המוצג על דלת הכניסה לדירה.

5. לא יסיר אדם, לא יקרע, לא יפגום, לא ישבור, לא ישטש, לא יקלקל ולא ילכלך מודעה, שלט או לוח מודעות.

שמירת מודעות

6. (א) לא יפרסם אדם מודעה ולא יציג שלט באופן שהם עלולים להיות מפגע לרבים.
(ב) לא יפרסם אדם מודעה דרך חלוקה מעל כלי טיס, כלי רכב או בעלי חיים.דרכי פרסום
אסורות

7. לא יפרסם אדם מודעה אלא אם צויין בה שמו ומענו של המפרסם ושל בעל בית הדפוס שבו הודפסה המודעה.

מסירת פרטים

8. (א) ראש העיריה רשאי לדרוש מאת אדם, שפרסם מודעה או הציג שלט ללא רשיון או בניגוד לתנאי הרשיון, להסיר את המודעה או את השלט.

סמכויות ראש
העיריה

(ב) לא מילא אדם אחרי דרישת ראש העיריה לפי סעיף קטן (א), רשאי ראש העיריה להורות בכתב על הסרת המודעה או השלט או על הריסתם, ולגבות את הוצאות ההסרה או ההריסה מאותו אדם.

(ג) ראה ראש העיריה שאין לדעת שמו ומענו של העבריין, רשאי הוא להורות לפי סעיף קטן (ב) ללא מסירת דרישה בכתב.

9. (א) לא יפרסם אדם — חוץ מהעיריה — מודעה על לוח המודעות.

פרסום על
לוח מודעות

(ב) העיריה תפרסם מודעה על לוח המודעות לאחר שנמסרו לה הטפסים ושולמה לה אגרה בשיעור הקבוע בתוספת השניה.

10. העובר על הוראות חוק עזר זה, דינו — קנס 500 לירות, ואם היתה העבירה נמשכת דינו — קנס נוסף עשר לירות לכל יום שבו נמשכת העבירה אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש העיריה או אחרי הרשעתו בדין.

ענשים

11. חוק עזר לחולון (מודעות ושלטים), תשי"ז—1957² — בטל.

ביטול

12. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לחולון (מודעות ושלטים)”, תשכ"ב—1962.

השם

תוספת ראשונה

(סעיף 2 (ו))

מידות מודעות המתפרסמות על ידי הדבקת בלוח מודעות

רוחב בס"מ	אורך בס"מ	
62	93	מודעה גדולה
62	46	מודעה בינונית
31	46	מודעה קטנה
31	23	מודעה זעירה

² פ"ח 681, תשי"ז, עמ' 1200.

1. מודעה המתפרסמת דרך הסרטה — לכל שבוע ממוצאי שבת עד יום ששי (ועד בכלל) או לחלק משבוע — לכל קולנוע 1.50
2. סרט פרסום בקולנוע — לכל 50 מטר רץ או חלק מהם — לכל קולנוע 3.00
3. מודעה המתפרסמת דרך הארה על ידי חשמל, זרחן או כל אמצעי אחר, וכל פרסום בצורת ראויה — לכל מטר אורך — ברוחב עד 50 ס"מ — לשנה 10.00
- ברוחב העולה על 50 ס"מ או חלק מהם — תוספת של 10.00
4. מודעה בתוך כלי רכב ציבורי — לכל 100 ס"מ מרובעים או חלק מהם — לכל חודש או חלק ממנו 0.15
5. מודעה המתפרסמת דרך הדבקה בלוח מודעות או במקום אחר :
 - (1) מודעה גדולה — עד שלושה ימים 5.00
 - לכל יום נוסף 2.00
 - מודעה בינונית — עד שלושה ימים 3.00
 - לכל יום נוסף 1.00
 - מודעה קטנה — עד שלושה ימים 2.00
 - לכל יום נוסף 0.75
 - מודעה זעירה — עד שלושה ימים 1.00
 - לכל יום נוסף 0.40
 - (2) לכל טופס מודבק של —
 - (א) מודעה גדולה ובינונית 0.20
 - (ב) מודעה קטנה וזעירה 0.15
- ובלבד שהאגרה לפי פסקה זו לא תופחת מ־4 לירות.
6. מודעה על לוח מודעות לשימוש בלעדי לתקופה מסויימת לכל חודש או חלק ממנו — לכל מ"ר 10.00
7. (1) שלט — המותקן מעל לעסק — לכל מטר אורך או חלק ממנו 3.00
- ברוחב שאינו עולה על 50 ס"מ — לשנה
- לכל 50 ס"מ רוחב נוספים או חלק מהם — לכל מטר אורך — לשנה 3.00
- (2) לכל שלט נוסף — כפל האגרה שנקבעה בפסקה (1).
- (3) לכל שלט בולט — פי שלושה מהאגרה שנקבעה בפסקה (1).
8. שלט המותקן מעל למקום ציבורי בתחום העיריה מחוץ לשטח התפוס על ידי העסק — לכל מטר מרובע או חלק ממנו — לשנה 50.00
9. שלט המותקן מעל לכל שטח אחר, בבית עינוג, מגרש ספורט ועינוג, או על גבי בנין שאינו קשור עם העסק — לכל מטר מרובע או חלק ממנו — לשנה 25.00

פנחס אילון
ראש עיריית חולון

נחאשר.
י"ב בניסן תשכ"ב (16 באפריל 1962)
(חמ 87417)

חיים משה שפירא
שר הפנים

פקודת העיריות, 1934

חוק עזר לחיפה בדבר היטל עינוגים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 99 לפקודת העיריות, 1934¹, מתקנה מועצת עיריית חיפה חוק עזר זה:

תיקון החוספת

1. בתוספת לחוק עזר לחיפה (היטל עינוגים), תש"י—1950², בסעיף 1, במקום סעיף קטן (א) יבוא:

„(א) קולנוע:

שיעור ההיטל	(1) כרטיס שמחירו כאגורות
עד 12.5 אגורות	26.3
15.0 אגורות	עד 26.4 32.3
20.0 אגורות	עד 32.4 37.3
31.0 אגורות	עד 37.4 48.8
41.5 אגורות	עד 48.9 55.8
100% ממחיר הכרטיס, ובלבד ש־7.5 אגור רות יהיו פטורות מהיטל	55.9 ומעלה

(2) תוספת למחיר הכרטיס כאמור בפסקה (1) בסך 2.5 אגורות תהיה פטורה מהיטל.

תחילת תוקף

2. תחילתו של חוק עזר זה היא ביום כ"ג בכסלו תשכ"ב (1 בדצמבר 1961).

השם

3. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לחיפה (היטל עינוגים) (תיקון), תשכ"ב—1962”.

נתאשר.

אבא חושי
ראש עיריית חיפה

י"ב בניסן תשכ"ב (16 באפריל 1962)

(חמ 87012)

חיים משה שפירא
שר הפנים

¹ ע"ר 1934, תוס' 1 סס' 414, עמ' 1.
² ק"ת 81, תשי"א, עמ' 1004; ק"ת 868, תשי"ט, עמ' 718; ק"ת 1020, תש"ד, עמ' 1318.

פקודת העיריות, 1934

חוק עזר לתל-אביב-יפו בדבר תיקון חוקי עזר

בתוקף סמכותה לפי סעיף 99 לפקודת העיריות, 1934,¹ מתקינה מועצת עיריית תל-אביב-יפו חוק עזר זה:

תיקון
חוקי עזר

1. בכל סעיף מהסעיפים המפורטים בטור ב' לחוקי העזר המפורטים בטור א' יבואו במקום המלים הנקובות בטור ג' בצד אותו סעיף המלים "חמש מאות לירות", ובמקום המלים הנקובות בטור ד' בצד אותו סעיף יבואו המלים "עשרים לירות".

סור א'	סור ב' הסעיפים	סור ג'	סור ד'
חוקי עזר למניעת מפגעים וביעורם בתל-אביב, 1935 ²	סעיף 6	מאה לירות	פונט אחד — 1
חוקי עזר למניעת הצטברות אשפה ולכ-לוך בתל-אביב, 1935 ³	סעיף 15	מאה לירות	שני פ"פ (א"י)
חוקי עזר בדבר הוצאת האשפה בתל-אביב, 1935 ⁴	סעיף 13	מאה לירות	לירה אחת
חוקי עזר בדבר הרחצה על שפת הים בתל-אביב, 1935 ⁵	סעיף 24	מאה לירות	שני פ"פ (א"י)
חוקי עזר לתל-אביב (פתיחתן וסגירתן של חנויות), 1937 ⁶	סעיף 7	מאה לירות	שני פונטים
חוקי עזר לתל-אביב (רשיונות לכלבים והפיקוח עליהם), 1937 ⁷	סעיף 13	מאה לירות	פונט
חוקי עזר לתל-אביב (הריסתם של בנינים מסוכנים), 1938 ⁸	סעיף 8	מאה לירות	שני פונטים
חוקי עזר לתל-אביב (העפת עפיפונים), 1939 ⁹	סעיף 4	מאה לירות	—
חוקי עזר לתל-אביב (בית המטבחים), 1941 ¹⁰	סעיף 15	עשרים פונט	—
חוקי עזר לתל-אביב (שווקים), 1941 ¹¹	סעיף 28	מאה לירות	—
חוקי עזר לתל-אביב (שלמים), 1941 ¹²	סעיף 23	מאה לירות	פונט אחד

¹ ע"ר 1934, תוס' 1 מס' 414, עמ' 1; ס"ח 234, תשי"ו, עמ' 160.
² ע"ר 1935, תוס' 2 מס' 500, עמ' 403; ק"ח 242, תשי"ב, עמ' 489.
³ ע"ר 1935, תוס' 2 מס' 517, עמ' 560; ק"ח 242, תשי"ב, עמ' 489.
⁴ ע"ר 1935, תוס' 2 מס' 523, עמ' 630; ק"ח 242, תשי"ב, עמ' 489.
⁵ ע"ר 1935, תוס' 2 מס' 539, עמ' 881; ק"ח 242, תשי"ב, עמ' 489.
⁶ ע"ר 1937, תוס' 2 מס' 715, עמ' 604; ק"ח 242, תשי"ב, עמ' 489.
⁷ ע"ר 1937, תוס' 2 מס' 735, עמ' 891; ק"ח 242, תשי"ב, עמ' 489.
⁸ ע"ר 1938, תוס' 2 מס' 787, עמ' 513; ק"ח 242, תשי"ב, עמ' 489.
⁹ ע"ר 1939, תוס' 2 מס' 955, עמ' 954; ק"ח 242, תשי"ב, עמ' 489.
¹⁰ ע"ר 1941, תוס' 2 מס' 1078, עמ' 209.
¹¹ ע"ר 1941, תוס' 2 מס' 1080, עמ' 248; ק"ח 242, תשי"ב, עמ' 489.
¹² ע"ר 1941, תוס' 2 מס' 1085, עמ' 389; ק"ח 242, תשי"ב, עמ' 489.

טור א'	טור ב' הסעיפים	טור ג'	טור ד'
חוקי עזר לתל-אביב (אוסף תרומות בר-חובות), 1941 ¹³	סעיף 16	מאה לירות	—
חוקי עזר לתל-אביב (ניקוי תעלות ובורות שופכין), 1943 ¹⁴	סעיף 6	מאה לירות	—
חוקי עזר לתל-אביב (מסי שעשועים), 1943 ¹⁵	סעיף 9	מאה לירות	—
חוקי העזר לתל-אביב (הגנה על צמחים ושימור גנים לרבים), 1945 ¹⁶	סעיף 20	מאה לירות	—
חוקי עזר לתל-אביב (שחיטת עופות), 1945 ¹⁷	סעיף 18	מאה לירות	—
חוקי העזר לתל-אביב (מתן רשיונות לסבלים ופיקוח עליהם), 1947 ¹⁸	סעיף 18	מאה לירות	—
חוק עזר לתל-אביב (הגנה על גדות הירקון וחוף הים והסדרת השיט בירקון), תש"ט—1949 ¹⁹	סעיף 27	מאה לירות	—
חוק עזר לתל-אביב-יפו (רשיונות לאופניים ותלת-אופנים), תשי"א—1951 ²⁰	סעיף 2	מאה לירות	—
חוק עזר לתל-אביב-יפו (אגרות בית המטבחים), תשי"ב—1951 ²¹	סעיף 4	100 ל"י	—
חוק עזר לתל-אביב-יפו (מודעות), תשי"ב—1952 ²²	סעיף 15	100 ל"י	2.— ל"י
חוק עזר לתל-אביב-יפו (מס עסקים עירוני), תשי"ד—1954 ²³	סעיף 8	100 לירות	2 לירות
חוק עזר לתל-אביב-יפו (העמדת רכב וחנייתו), תשי"ד—1954 ²⁴	סעיף 14	100 ל"י	—
חוק עזר לתל-אביב-יפו (מניעת רעש), תשי"ד—1954 ²⁵	סעיף 2	100 ל"י	—
חוק עזר לתל-אביב-יפו (צעצועים מסור כנים), תשט"ו—1955 ²⁶	סעיף 4	100 לירות	2 לירות

¹³ ע"ר 1941, תוס' 2 מס' 1085, עמ' 404; ק"ח 242, תשי"ב, עמ' 489.
¹⁴ ע"ר 1943, תוס' 2 מס' 1253, עמ' 157; ק"ח 212, תשי"ב, עמ' 489.
¹⁵ ע"ר 1943, תוס' 2 מס' 1256, עמ' 227; ק"ח 242, תשי"ב, עמ' 489.
¹⁶ ע"ר 1945, תוס' 2 מס' 1440, עמ' 830; ק"ח 242, תשי"ב, עמ' 489.
¹⁷ ע"ר 1945, תוס' 2 מס' 1446, עמ' 951; ק"ח 242, תשי"ב, עמ' 489.
¹⁸ ע"ר 1947, תוס' 2 מס' 1572, עמ' 457; ק"ח 242, תשי"ב, עמ' 489.
¹⁹ ק"ח 5, תש"ט, עמ' 125; ק"ח 212, תשי"ב, עמ' 489.
²⁰ ק"ח 143, תשי"א, עמ' 524; ק"ח 242, תשי"ב, עמ' 489.
²¹ ק"ח 228, תשי"ב, עמ' 316.
²² ק"ח 282, תשי"ב, עמ' 1114.
²³ ק"ח 453, תשי"ד, עמ' 900.
²⁴ ק"ח 450, תשי"ד, עמ' 1000.
²⁵ ק"ח 468, תשי"ד, עמ' 1239.
²⁶ ק"ח 501, תשט"ו, עמ' 682.

סור א'	סור ב' הסעיפים	סור ג'	סור ד'
חוק עזר לתל-אביב-יפו (שוק ציבורי סיטוני לפירות וירקות), תשט"ו—1955 ²⁷	סעיף 5	מאה לירות	שתי לירות
חוק עזר לתל אביב-יפו (שימור רחובות), תשט"ו—1955 ²⁸	סעיף 10	100 לירות	שתי לירות
חוק עזר לתל-אביב-יפו (סלילת רחובות), תשי"ז—1956 ²⁹	סעיף 16	100 לירות	שתי לירות
חוק עזר לתל-אביב-יפו (חזירים ובשר חזיר), תשי"ז—1957 ³⁰	סעיף 7	100 לירות	שתי לירות
חוק עזר לתל-אביב-יפו (שמירת הנקיון ואיסור העישון), תשי"ח—1958 ³¹	סעיף 8	מאה לירות	—

2. לחוק עזר זה ייקרא "חוק עזר לתל-אביב-יפו (תיקון חוקי עזר), תשכ"ב—1962".

נתאשר.
כ"ב בניסן תשכ"ב (26 באפריל 1962)
(חמ 89902)

מרדכי נמיר
ראש עיריית תל-אביב-יפו

חיים משה שפירא
שר הפנים

²⁷ ק"ת 516, השט"ו, עמ' 905.
²⁸ ק"ת 516, השט"ו, עמ' 907.
²⁹ ק"ת 655, תשי"ז, עמ' 482.
³⁰ ק"ת 706, תשי"ז, עמ' 1467.
³¹ ק"ת 793, תשי"ח, עמ' 1193.

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לאור-יהודה בדבר היטל עינוגים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941¹, מתקינה המועצה המקומית אור-יהודה חוק עזר זה:

1. במקום התוספת לחוק עזר לאור-יהודה (היטל עינוגים), תשי"ז—1957², יבוא:

"תוספת"

(סעיף 2)

שיעור ההיטל

15% ממחיר הכרטיס
30% ממחיר הכרטיס
5% ממחיר הכרטיס
15% ממחיר הכרטיס

- הצגות תיאטרון, אופרה וקונצרטים:
בהשתתפות אמנים מקומיים
בהשתתפות אמנים מחוץ-לארץ
- תיאטרונים בעברית לילדים
- הופעות ספורטיביות

¹ ע"ר 1941, חוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.
² ק"ת 676, תשי"ז, עמ' 884; ק"ת 852, תשי"ט, עמ' 461.

4. הצגות קולנוע :

עד 40.8	16.5 אגורות
למעלה מ-40.8 עד 48.8	23.5 אגורות
למעלה מ-48.8 עד 52.1	80% ממחיר הכרטיס ובלבד ש-5 אגורות יהיו פטורות מהיטל
למעלה מ-52.1	80% ממחיר הכרטיס ובלבד ש-7.5 אגורות יהיו פטורות מהיטל.
5. כל עינוג אחר	25% ממחיר הכרטיס.

2. לחוק עזר זה ייקרא "חוק עזר לאור-יהודה (היטל עינוגים) (תיקון), תשכ"ב-1962".

השם

נתאשר.

י"ב בניסן תשכ"ב (16 באפריל 1962)
(חט 81180)

חיים משה שפירא
שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לאזור בדבר אספקת מים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941¹, מתקינה המועצה המקומית אזור חוק עזר זה :

תיקון סעיף 1

1. בסעיף 1 לחוק עזר לאזור (אספקת מים), תשכ"א-1960² (להלן — חוק העזר העיקרי) —

(1) במקום הגדרת "מנהל" יבוא :

"מנהל" — מנהל מפעל מים של המועצה, לרבות פקיד אחר, שנתמנה לענין חוק עזר זה על ידי המועצה למלא את תפקידי המנהל, כולם או מקצתם ;

(2) ההגדרה "רשיון שרברב" — בטלה.

2. הסעיפים 2 ו-20 לחוק העזר העיקרי — בטלים.

כיסול
הסעיפים 2 ו-20

3. בסעיף 22 לחוק העזר העיקרי יימחק "2(א)" "20(א)".

תיקון סעיף 22

4. בתוספת לחוק העזר העיקרי —

תיקון התוספת

(1) פרט 1 — בטל ;

(2) במקום פרט 7 יבוא :

7. אגרת תיקון מד-מים (סעיף 6 (ה)) — לחודש — לפי

גודל מד-מים —

0.55

3/4"

0.70

1"

0.80

1 1/2"

1.—

2"

¹ ע"ר 1941, חוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.
² ק"ח 1078, תשכ"א, עמ' 497.

(3) במקום פרט 8 יבוא :

0.91	לשימוש ביתי עד 7 מ"ק	8. אגרת מים (סעיף 7) — לחודש — כשהותקן מו"מים —
0.14	ל-3 מ"ק נוספים על 7 מ"ק לכל מ"ק תוספת של	
0.21	לכל מ"ק נוסף על 10 מ"ק	
	למשקי עזר וחקלאות — במדידה נפרדת — בהגבלה	(2)
	של 8 מ"ק לחודש בחדשים אפריל-נובמבר — לכל	
0.07	100 מ"ר או חלק מהם — לכל מ"ק	
0.10	לכל מ"ק נוסף על 8 מ"ק	
5.—	לתעשייה ומספרה לגברות — עד 10 מ"ק	(3)
0.14	לכל מ"ק נוסף	
	לביית מלאכה, עסק, מספרה, למעט מספרה לגברות —	(4)
1.30	עד 10 מ"ק	
0.14	לכל מ"ק נוסף	
2.50	לקיוסק, מסעדה ובית קפה — עד 10 מ"ק	(5)
0.14	לכל מ"ק נוסף	
0.21	לבניה — לכל מ"ק	(6)
	(4) פרט 10 — בטל.	

5. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לאזור (אספקת מים) (תיקון), תשכ"ב-1962".

השם

נתאשר.

ט' בניסן תשכ"ב (13 באפריל 1962)
(חמ' 810504)

מאיר די-נור

ראש המועצה המקומית אזור

חיים משה שפירא

שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות, 1941

פקודת התעבורה

חוק עזר לגבעת-שמואל בדבר רשיונות לאופניים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941¹, וסעיף 77 (א) (4) לפקודת התעבורה², מתקינה המועצה המקומית גבעת-שמואל חוק עזר זה :

1. בסעיף 2 לחוק עזר לגבעת-שמואל (רשיונות לאופניים), תשי"ב-1952³ (להלן — חוק העזר העיקרי), בסעיף קטן (ב), במקום „5 ל"י יבוא „50 לירות".

2. בסעיף 3 לחוק העזר העיקרי, בסעיף קטן (ה), במקום „אגרה של 500 פרוטה" יבוא „אגרה של שתיים וחצי לירות".

תיקון סעיף 2

תיקון סעיף 3

¹ ע"ר 1941, חוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.

² דיני מדינת ישראל, נוסח חדש, תשכ"א, עמ' 173.

³ ק"ח 283, תשי"ב, עמ' 379.

3. בסעיף 4 לחוק העזר העיקרי בסעיף קטן (ב) במקום „אגרה של 100 פרוטה” יבוא „אגרה של 50 אגורות”.

4. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לגבעת-שמואל (רשיונות לאופניים) (תיקון), תשכ”ב—1962”.

השם

נתאשר.

כ”ו בניסן תשכ”ב (30 באפריל 1962) ראש המועצה המקומית גבעת-שמואל.
(חמ 81083)

אני מסכים.

חיים משה שפירא יצחק בן-אהרן
שר הפנים שר התחבורה

פקודת המועצות המקומיות, 1941

פקודת התעבורה

חוק עזר לקרית-ביאליק בדבר העמדת רכב וחנייתו

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941, וסעיף 77 לפקודת התעבורה², מתקינה המועצה המקומית קרית-ביאליק חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

„אוטובוס” — כמשמעות אוטובוס ציבורי המופעל בקווי שירות כאמור בתקנות התעבורה, תשכ”א—1961³;

„מונית” — כמשמעותו בתקנות התעבורה, תשכ”א—1961;

„מפקד המשטרה” — מפקד מחוז המשטרה שהמועצה בתחומה, לרבות אדם שמפקד המשטרה העביר אליו את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;

„מפקח על התעבורה” — לרבות אדם שהמפקח על התעבורה העביר אליו את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;

„מקום חניה” — מקום שהותרה בו חניה לרכב לפי סעיף 2;

„מקום חניה מוסדר” — מקום חניה שנקבע כמקום חניה מוסדר לפי סעיף 5;

„מקום חניה פרטי” — מקום חניה המתנהל על ידי אדם — פרט למועצה — על מנת להפיק ריווח;

„המועצה” — המועצה המקומית קרית-ביאליק;

„פקח” — אדם שנתמנה בכתב על ידי ראש המועצה להיות פקח לענין חוק עזר זה;

„ראש המועצה” — לרבות אדם שראש המועצה העביר אליו את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;

„רחוב” — דרך כמשמעותו בפקודת התעבורה, הנמצאת בתחום המועצה, לרבות חלק מרחוב;

„רכב” — כמשמעותו בפקודת התעבורה, למעט אופניים;

„רכב פרטי” ו„רכב ציבורי” — כמשמעותם בפקודת התעבורה;

„תמרור” — כמשמעותו בחלק ב’ לתקנות התעבורה, תשכ”א—1961.

2. בהסכמת המפקח על התעבורה, ולאחר התייעצות עם מפקד המשטרה, רשאי ראש המועצה לאסור, להגביל ולהסדיר את העמדתו של רכב או סוג מסויים של רכב, לקבוע רחוב או מקום אחר כמקום חניה שבו מותרת החניה לרכב או לסוג מסויים של רכב, וכן

סמכות להסדיר חניית רכב

¹ ע”ר 1941, תוס’ 1 מס’ 1154, עמ’ 119.

² דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 7, תשכ”א, עמ’ 173.

³ ק”ת 1128, תשכ”א, עמ’ 1425.

לקבוע את הימים, השעות והתקופות שבהם מותרת החניה ואת מספר כלי הרכב המותר בחניה בבת אחת באותו מקום.

מקום חניה
מוסדר

3. (א) ראש המועצה רשאי, לאחר התייעצות עם המפקח על התעבורה ועם מפקד המשטרה, לקבוע מקום חניה כמקום חניה מוסדר ולהסדיר את החניה בו על ידי סדרן.

(ב) סודרה החניה על ידי סדרן, חייב אדם המעמיד רכב במקום החניה לציית להוראות הסדרן בכל ענין הקשור בחניה.

מקום חניה
פרטי

4. (א) לא ינהל אדם מקום חניה פרטי, אלא על פי רשיון מאת ראש המועצה ובהתאם לתנאי הרשיון.

(ב) הרוצה ברשיון יגיש בקשה לראש המועצה, והוא רשאי לתתו או לסרב לתתו, לבטלו או להתלותו, וכן לקבוע בו תנאים, להוסיף עליהם, לגרוע מהם, לשנותם או לבטלם.

(ג) תקופת הרשיון לא תעלה על שנה אחת מיום נתינתו.

(ד) משהוחלט לתת רשיון, ישלם המבקש למועצה, לפני קבלתו, אגרה המוחשבת לפי שיעור של שמונים לירות לשנה לדונם משטח מקום החניה.

(ה) ראש המועצה רשאי לפטור מבקש רשיון מתשלום האגרה, כולה או מקצתה.

(ו) רשיון לנהל מקום חניה פרטי ברחוב יינתן רק בהסכמת המפקח על התעבורה ולאחר התייעצות עם מפקד המשטרה.

איסור חניה

5. (א) לא יעמיד אדם ולא יחנה רכב ברחוב במקום שהחניה נאסרה על ידי ראש המועצה לפי סעיף 2, והאיסור מסומן בהתאם להודעת התעבורה (קביעת תמרורים), תשכ"א - 1961 (להלן - ההודעה), על ידי תמרור, אלא לזמן הדרוש להעלאת נוסעים או להורדתם, או לטעינה או לפריקה מיידית ובלתי פוסקת.

(ב) לא יעמיד אדם ולא יחנה רכב במקום חניה, אלא -

(1) אם הרכב שייך לאחר הסוגים שחנייתם שם הותרה על ידי ראש המועצה ;

(2) בתוך אחד מהשטחים המסומנים בקווי צבע או באופן אחר - אם יש שטחים מסומנים כאלה ;

(3) בזמן ובמשך התקופה שבהם הותרה החניה במקום ;

(4) כשאין מקום החניה תפוס על ידי רכב במספר שנקבע כמותר לחניה בבת אחת.

רכב שנחקקלס

6. לא יעמיד אדם ברחוב רכב שנתקלקל קלקול המונע המשכת הנסיעה, אלא סמוך, ככל האפשר, לשפה הימנית של הרחוב המיועד לתנועת רכב ואלא לשם תיקונים הכרחיים להמר שכת הנסיעה שיש לעשותם בו במקום או עד שיועבר הרכב למקום תיקונו, ובלבד שהרכב יתוקן או יועבר כאמור ללא דיחוי.

מוניות

7. (א) לא יחנה אדם מונית במקום חניה שנקבע כתחנות מוניות, אלא על פי היתר מאת ראש המועצה ובהתאם לתנאי ההיתר.

(ב) הרוצה בהיתר יגיש בקשה לראש המועצה, והוא רשאי לתתו או לסרב לתתו, לבטלו או להתלותו, וכן לקבוע בו תנאים, להוסיף עליהם, לגרוע מהם, לשנותם או לבטלם.

(ג) היתר כאמור יהיה ערוך בטופס שייקבע על ידי ראש המועצה בהסכמת המפקח על התעבורה.

(ד) היתר כאמור יפקע ביום 31 בדצמבר שלאחר נתינתו.

(ה) משהוחלט לתת היתר, ישלם המבקש למועצה, לפני קבלתו, אגרה בסך שש לירות לכל מונית שהחנייתה מותרת לפי ההיתר ; ניתן ההיתר לאחר 30 ביוני, תשלום מחצית האגרה בלבד.

⁴ ק"ח 1128, השכ"א, עמ' 1528.

(ו) נהג מונית שלגביה ניתן היתר כאמור, יחזיק את ההיתר ויראהו לשוטט או לפקח על פי דרישתו.
(ז) לא יעמיד אדם ולא יחנה מונית ברחוב לזמן העולה על הדרוש להעלאת נוסעים או להורדתם, אלא —

- (1) אם המונית מוזמנת על ידי נוסע ועומדת לרשותו והעמדתה או החנייתה היא לשם המתנה לאותו נוסע, או
- (2) אם לא הוצעה הולכה במונית והיא מסומנת בשלט „לא פנוי“.

8. (א) לא יעמיד אדם אוטובוס ברחוב, אלא במקום שנקבע כתחנת אוטובוסים וה' מסומן על ידי תמרור כפי שנקבע בהודעה, הנושא עליו את מספרו של קו האוטובוסים או הודעה שהתחנה מיועדת להורדת נוסעים בלבד.

(ב) לא יעמיד אדם אוטובוס במקום כאמור לזמן העולה על הדרוש כדי להוריד או להעלות נוסעים; הוראה זו אינה חלה לגבי תחנה סופית.
(ג) לא יחנה אדם אוטובוס בתחנה סופית לזמן העולה על הזמן הנקוב בתמרור וכל עוד היא תפוסה על ידי מספר האוטובוסים הנקוב בתמרור.

9. ראש המועצה יציין כל מקום חניה וכן כל איסור, הגבלה או הסדר שנקבעו לפי סעיף 2, על ידי תמרור מתאים שנקבע בהודעה.

10. (א) ראש המועצה רשאי לציין על גבי תמרור, או בלוח שייקבע סמוך לו, את מספרי הרישום וסימני הרישום של הרכב המותרים בעמידה במקום חניה מסויים.
(ב) ציין ראש המועצה כאמור בסעיף קטן (א), לא יעמיד אדם ולא יחנה באותו מקום חניה, רכב שמספר הרישום וסימן הרישום שלו אינם מצויינים כאמור.

11. (א) פקח רשאי בכל עת להיכנס לכל מקום חניה מוסדר או מקום חניה פרטי כדי לברר אם קיימו הוראות חוק עזר זה.

(ב) לא יפריע אדם לפקח ולא ימנע אותו מהשתמש בסמכויותיו לפי סעיף קטן (א).

12. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס עשרים לירות.

13. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לקרית-ביאליק (העמדת רכב וחנייתו), תשכ"ב—1962“.

צבי קרלינר

נתאשר.

ראש המועצה המקומית קרית-ביאליק

י"ב בניסן תשכ"ב (16 באפריל 1962)
(חמ 852010)

אני מסכים.

חיים משה שפירא יצחק בן-אהרן
שר הפנים שר התחבורה

תיקון טעויות

בצו שירות בטחון (קריאה לרישום, לבדיקות ולשירות סדיר) (מס' 3), תשכ"א—1960, שפורסם בקובץ התקנות 1072, תשכ"א, עמ' 378, בשורה האחרונה, במקום „כ"ד בכסלו תשכ"א (13 בנובמבר 1960)“ צ"ל „כ"ג בחשון תשכ"א (13 בנובמבר 1960)“.

בצו יצוא (סחורות מותרות ביצוא ללא רשיון מיוחד), תשכ"ב—1962, שפורסם בקובץ התקנות 1310, תשכ"ב, עמ' 1901, בסעיף 4, במקום „סחורות מותרות ביבוא“ צ"ל „סחורות מותרות ביצוא“.

משרד המשפטים

מסמך זה הינו העתק שנסרק בשלמותו ביום ובשעה המצוינים ,
בסריקה ממוחשבת מהימנה מהמסמך המצוי בתיק,
בהתאם לנוהל הבדיקות במשרד המשפטים.
על החתום

משרד המשפטים (חתימה מוסדית).